

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. Januar 2012. god.
Br. Ref.: RK172/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 35/10

Podnosilac

Skender Zenuni

Ocena ustavnosti odluke Opštinskog suda u Prizrenu KP br. 3/2010
od 29. januara 2010.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija
Iliriana Islami, sudija

Podnosilac

1. Podnosilac zahteva je Skender Zemuni iz Gnjilana.

2. Podnosilac zahteva navodi, ne navodeći neke posebne odredbe Ustava, da je njegovo pravo na pravično suđenje povređeno zbog navodne korupcije sudije Opštinskog suda u Gnjilanu.
3. Zahtev je podnet na osnovu člana 113.7 Ustava; članova 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), i pravila 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Osporena odluka

4. Podnosilac zahteva osporava odluku Opštinskog suda u Prizrenu KP br. 3/2010 od 29. januara 2010, koja je uručena podnosiocu zahteva 3. februara 2010.

Postupak pred sudom

5. Dana 25. januara 2010. podnosilac zahteva je poslao dopis Ustavnom sudu (u daljem tekstu: Sud) navodeći navodnu korupciju sudije Opštinskog suda u Gnjilanu.
6. Dana 28. januara 2010. Sekretarijat je poslao dopis podnosiocu zahteva preporučujući mu da se obrati Kancelariji disciplinskog tužioca u Prištini.
7. Dana 11. februara 2010. Sud je primio zahtev podnosioca zahteva navodeći povredu njegovih ličnih i ljudskih prava.
8. Dana 30. marta 2010, Sud je zatražio od podnosioca da pojasni svoj zahtev i da dostavi osporenu odluku KP br. 3/2010 od 29. januara 2010, koja mu je uručena 3. februara 2010, kao i kopiju žalbe na odluku koju je podnosilac navodno podneo 5. februara 2010.
9. Dana 12. aprila 2010. podnosilac je odgovorio na dopis Suda od 30. marta 2010. i dostavio samo odluku Opštinskog suda u Prizrenu KP br. 3/2010 od 29. januara 2010.
10. Dana 24. avgusta 2010. Sud je obavestio Opštinski sud u Prizrenu o zahtevu.
11. Dana 30 avgusta 2010 predsednik Suda je imenovao sudiju Altay Suroya za sudiju izvjestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Snezhana Botusharova (Predsjedavajuća), Ivan Čukalović i Iliriana Islami. Dana 28. novembra 2011, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku sudu u punom sastavu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Prema navodima podnosioca zahteva, i dokumentima u spisima predmeta, činjenice slučaja mogu se rezimirati na sledeći način.
13. Dana 18. jula 2008, podnosilac zahteva je podneo privatnu krivičnu tužbu protiv M. A. u Opštinskom sudu u Prizrenu, *inter alia*, navodno krivično delo protiv časti i ugleda predviđeno članom 190. Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK, UNMIK/REG/2003/25) i krivično delo izdavanja nezakonitih sudskih odluka iz člana 346. PKZK-a.
14. Dana 11. januara 2010, Opštinski sud u Prizrenu je izdao Odluku PKA br. 163/09 i odbio privatnu krivičnu tužbu podnosioca, i prekinut je krivični postupak protiv tuženog. U

- obrazloženju odluke Opštinskog suda u Prizrenu PKA br. 163/09, Opštinski sud je naveo da je privatna krivična tužba podnosioca neregularna i neblagovremena.
15. U skladu sa pravnim savetom, s obzirom na gorenavedene odluke Opštinskog suda u Prizrenu, podnosilac zahteva je imao mogućnost da podnese žalbu protiv te odluke u roku od 3 dana.
 16. Prema navodima podnosioca zahteva, on je podneo zahtev protiv odluke Opštinskog suda u Prizrenu, donesene 11. januara 2010.
 17. Dana 29. januara 2010, Opštinski sud u Prizrenu je doneo odluku br. 3/2010 i odbacio kao neosnovan zahtev podnosioca protiv odluke od 11 januara 2020. U toj odluci je navedeno, između ostalog, da podnosilac nije postupio u skladu sa članom 36 1 (1) PKZK-a i nije razjasnio njegovu privatnu krivičnu tužbu. Dalje je naveo da je privatna krivična tužba podnosioca zahteva bila neblagovremena.
 18. Prema zahtevu izgleda da je podnosilac zahteva dobio odluku Opštinskog suda u Prizrenu br. 3/2010 3 februara 2010, i da je uložio žalbu 5. februara 2010. Izgleda da je postupak protiv odluke Opštinskog suda i dalje u toku. Osim toga, prema dokumentima u spisu predmeta, izgleda da je 2. februara 2010. Kancelarija disciplinskog tužioca (KDT) je obavestila podnosioca zahteva da je razmatrala podneske podnosioca od 10. jula 2008. i od 13. marta 2009, u kojima podnosilac iznosi različite nepravilnosti u postupku po slučaju br. 51/200 od strane sudije M. A. i da je zatražio njegovo izuzeće u ovom slučaju.
 19. U podnesku KDT-a, između ostalo, je navedeno da je „KDT obezbedio sudske spise i razgovarao sa važnim svedocima, i utvrdio da je Sud nastavio slučaj po zahtevu tužioca R. H. protiv M. Z. o legalizovanju imovine... Vrhovni sud je svojom odlukom rev. br. 71/02 od 26. juna 2003, vratio obe presude, i predmet je ponovo otvoren za pokretanje postupka. Slučaj je dobio novi broj C. br. 361/03 pod kojim je postupak prekinut 6. februara 2004, zbog smrti tužioca. Nijedna strana nije tražila nastavak postupka koji je obustavljen 6. februara 2004. KDT je dalje naveo da je „Skender Zenuni (podnosilac zahteva) 14. maja 2008. pokrenuo sudski postupak C. br. 212/08 zbog ometanja poseda....postupak je u toku“. Na osnovu gorenavedenog, KDT je istakao da trenutno neće biti uključen u disciplinske istrage. U slučaju dodatne izjave podnosiocu se preporučuje da kontaktira KDT.
 20. Istorija privatne krivične tužbe podnosioca, i podnesak KDT datira iz 1980, kada je Opštinski sud u Gnjilanu doneo presudu C. br. 30/80, koja se odnosi na spor između dva brata (jedan od njih je podnosilac predstavlke, dalje), u odnosu na nepokretnu imovinu koju je njihov pokojni otac ostavio. Dana 10. juna 1986, Opštinski sud i Gnjilanu je usvojio odluku o podeli sporne nepokretne imovine. Godine 1988, Okružni sud je odbacio zahtev drugog lica X. H. koje tvrdi da je imovina bila njegova. Odlukom Opštinskog suda u Gnjilanu C. br. 256/90 od 16. maja 1991. pokrenuti postupak od strane X. H. je u mirovanju. Međutim, 21. januara 2011. Opštinski sud u Gnjilanu, je odlukom C. br. 51/2000 dodelio R. H-u (sinu X. H.) isključivo vlasništvo nad imovinom. Ovo je potvrdio Okružni sud u Gnjilanu sa Ac. br. 9/2002 izdatim 20. marta 2002. Međutim Vrhovni sud je rešenjem rev. br. 71/2002 od 26. januara 2003. poništio navedene presude Okružnog suda i Opštinskog suda. Slučaj je vraćen prvostepenom sudu.
 21. Posle smrti M. S., podnosilac je nasledio imovinu nakon odluke Okružnog suda u Gnjilanu T. 63/2003. Dana 14. maja 2008. podnosilac je pokrenuo sudski postupak C. br. 212/08 zbog ometanja poseda protiv R. H. Prva sednica je održana 19. juna 2008, kada je tužilac zatražio izuzeće sudije M. A iz slučaja. Apelacioni sud je svojom

odlukom CN. br. 5/08 od 27. juna 2008. odbio zahtev za razrešenje. Kasnije je zahtev za ponavljanje postupka, potvrđen od strane Apelacionog suda, takođe odbijen.

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Da bi bio u mogućnosti da presudi o podnesku podnosioca zahteva, Sud prvo mora da proveri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti predviđene Ustavom, dalje navedene u Zakonu o Ustavnom sudu i članu 36. Poslovnika o radu.
23. Član 113.7 Ustava i 47(2) Zakona, predviđa da lica koja podnose zahtev Sudu, treba da dokažu da su iscrpela sva druga zakonom određena pravna sredstva.
24. Sud naglašava da obrazloženje za pravilo o iscrpljivanju pravnih sredstava postoji da bi se predmetnim organima, uključujući sudove, dala prilika da spreče ili isprave navodno kršenje Ustava. Ovo pravilo je zasnovano na pretpostavci da će pravni poredak Kosova obezbediti delotvorni pravni lek za kršenje ustavnih prava (vidi, *mutatis mutandis*, ESLJP, Selmouni protiv Francuske br. 25803/94, odluka od 29. jula 1999). Sud primenjuje ista obrazloženja kada izdaje rešenje o neprihvatljivosti u slučaju AAB-RIINVEST Univerzitet L.L.C, Priština protiv Vlade Republike Kosova, slučaj KI 41/09 od januara 2010.
25. Kao što je predstavljeno na ovom sudu, izgleda da je podnosilac zahteva podneo žalbu protiv odluke Opštinskog suda u Prizrenu izdate 20. januara 2010.
26. Sud primećuje da podnosilac zahteva, iako je Ustavni sud tražio da razjasni svoj podnesak, i da podnese *inter alia*, kopiju žalbe protiv odluke od 11. januara 2011, nikada nije to učinio. Bez obzira na to, kako je gore navedeno čini se da je postupak protiv odluke Opštinskog suda u Prizrenu još uvek u toku.
27. Ustavni sud nije apelacioni sud, kada se razmatraju odluke donete od strane nižih sudova. Uloga nižih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila postupka i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije (GC), br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava, ESLJP, 1999).
28. Podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih ustavnih prava (vidi, Vanek protiv Slovačke Republike, ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005).
29. Sud primećuje da je Opštinski sud u Prizrenu pronašao da su privatne krivične tužbe podnosioca neregularne i neblagovremene. Nakon razmatranja postupka u celini, Ustavni sud nije utvrdio da su odgovarajući postupci bili nepravedni ili arbitrarni (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP-a u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 17064/06 od 30. juna 2009).
30. Što se tiče tvrdnje podnosioca u vezi sa imovinskim sporovima, Sud mora prvo utvrditi da li pitanja koje je pokrenuo podnosilac zahteva „spadaju pod njegovu nadležnost“. U tom smislu, Sud smatra da od javne vlasti Republike Kosovo može samo zahtevati da odgovori na činjenice i akta, koje su nastale posle stupanja na snagu Ustava 15. juna 2008. Shodno tome, Sud ne može razmatrati zahteve u vezi za događajima koji su se desili pre stupanja na snagu Ustava (vidi, rešenje Suda o neprihvatljivosti u slučaju br. 18/10 Denić *et al* od 17. avgusta 2011).

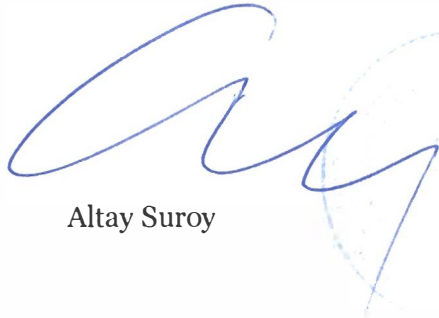
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113.7 Ustava , član 47 Zakona i pravilo 36 Poslovnika o radu, jednoglasno:

ODLUČUJE

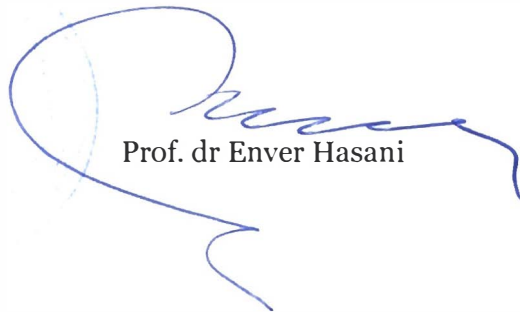
- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani